

Anna Czarnecka

Katedra Rachunku Kosztów i Rachunkowości Zarządczej
Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu

Miernik incydencji podatkowej

Wstęp

Incydencja podatkowa, zwana inaczej przerzucaniem podatku bądź ciężaru podatkowego, to zjawisko ekonomiczne polegające na przesunięciu ciężaru opodatkowania na innego podatnika poprzez zmianę cen zasobów ekonomicznych [Szczodrowski 2007, s. 22]. Incydencję podatkową można rozumieć szerzej, jako zmianę dochodu spowodowaną wprowadzeniem nowego podatku, po uwzględnieniu możliwości przerzucenia podatku na inny podmiot [Adamkiewicz-Drwiłło, Jędrzejewska 2002, s. 162]. W konstrukcji każdego podatku jest ściśle określony podatek, czyli podmiot, który ma zapłacić podatek¹.

Podatkami przerzucalnymi są (z samej definicji) podatki pośrednie. Mogą być nimi również podatki bezpośrednie, ponieważ w przerzucalności dochodzi do faktycznego przeniesienia ekonomicznego ciężaru podatkowego na inne podmioty. W przypadku podatków pośrednich może wystąpić incydencja pozorna. Przerzucalność pozorna występuje, gdy ustawodawca z góry zakłada, że faktyczny ciężar opodatkowania poniosą inne podmioty niż te, na które ciężar ten został w ustawie podatkowej nałożony [Sobiech 1995, s. 109]. Z kolei przerzucalność rzeczywista dokonuje się na rynku z inicjatywy podmiotu, na który nałożony został podatek [Sobiech 1995, s. 109]. Według innego kryterium wyróżnić możemy przerzucanie podatków w przód i wstecz (do tyłu). Incydencja podatkowa do przodu polega na tym, że podatek przerzuca ciężar podatku, poprzez odpowiednie podwyższenie ceny sprzedaży, na nabywcę sprzedawanych przez siebie dóbr. Incydencja do tyłu to zjawisko odwrotne – podatek przerzuca ciężar podatku, poprzez obniżenie ceny nabycia tych surowców, na dostawcę, od którego kupuje np. surowce do produkcji. Należy przy tym pamiętać, że przerzucanie ciężaru

¹ Zgodnie z art. 7 § 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu. Jednakże na mocy § 2 tego samego art. ustawy podatkowe mogą ustanowić podatnikami inne podmioty, niż wymienione w § 1.

podatkowego może występować między różnymi podmiotami na rynku, np. producentem i jego pracownikami (odnośnie kosztów wynagrodzenia), spółką i jej udziałowcami (odnośnie podziału zysku) [Harberger 2008, s. 303]. Incydencja podatkowa wg kryterium wielkości ciężaru przerzuconego zobowiązania może mieć charakter częściowy, całkowity lub nadmierny [Famulska 2007, s. 152].

Cel i metody badań

Jeżeli dojdzie do przerzucenia podatku przez podatnika na inny podmiot, to w aspekcie ekonomicznym podatnikiem stanie się ten inny podmiot [Famulska 2007, s. 152]. A zatem przy podwyżce podatku istotne staje się pytanie, kto zapłaci więcej a kto zapłaci mniej [Spiegel, Templeman, Tavor 2010, s. 37]. Incydencja podatkowa, tak jak każde zjawisko ekonomiczne, powinna być mierzalna. Jak zatem zmierzyć incydencję podatkową? Stosowanym miernikiem incydencji podatkowej w podatkach konsumpcyjnych jest stopień incydencji podatku konsumpcyjnego, obliczany jako stosunek fiskalnych ciężarów poniesionych przez sprzedających do fiskalnych ciężarów poniesionych przez kupujących [Walasik 2008, s. 133]. Stopień incydencji podatku konsumpcyjnego nie pokazuje jednak w jakim stopniu podatnik przerzuca ciężar podatkowy na inne podmioty oraz czy następuje incydencja podatkowa do tyłu.

Celem opracowania jest stworzenie miernika incydencji podatkowej, który wskaże w jakim stopniu podatnik przerzuca podatek na inne podmioty (incydencja częściowa, całkowita czy nadmierna) oraz w jakim kierunku nastąpi incydencja (do przodu, do tyłu czy mieszana). Taki miernik pozwoli zmierzyć stopień incydencji kompleksowo. Dzięki temu może być zastosowany przy nałożeniu nowego podatku, podwyżce podatku bądź do analizowania podatku już istniejącego. Wydaje się jednak, że analizowanie reakcji podatników na opodatkowanie jest najbardziej uchwytne przy obserwacji podwyżki podatku bądź przy nałożeniu nowego podatku.

W opracowaniu zostaną zaprezentowane przykłady liczbowe, dotyczące incydencji przy podwyżce podatku pośredniego.

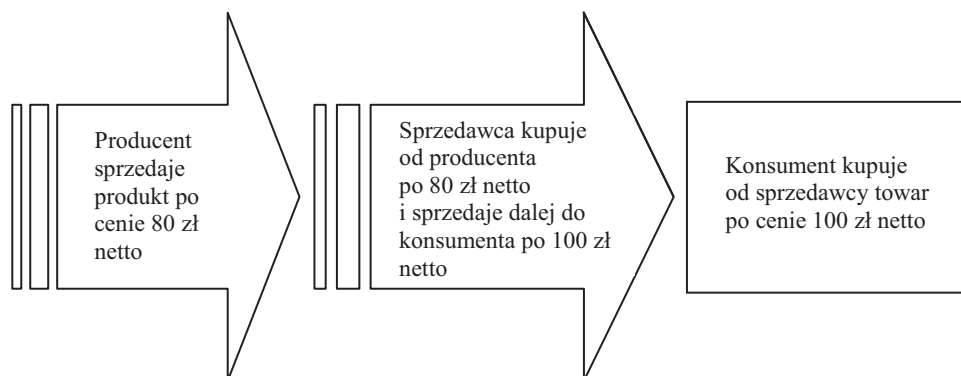
Propozycja miernika incydencji podatkowej

Założmy, że występują trzy podmioty gospodarcze:

1. Producent – pierwszy podmiot w łańcuchu transakcji,
2. Sprzedawca – drugi podmiot w łańcuchu transakcji, który kupuje od producenta i sprzedaje dla konsumenta,

3. Konsument – trzeci i ostatni podmiot w łańcuchu transakcji, który kupuje od sprzedawcy.

Producent sprzedaje produkt do sprzedawcy po cenie netto 80 zł, sprzedawca sprzedaje z kolei ten towar do konsumenta po cenie netto 100 zł (rys. 1).

Rysunek 1

Transakcja łańcuchowa z trzema podmiotami – producentem, sprzedającym i konsumentem

Źródło: Opracowanie własne.

Początkowo stawka podatku VAT wynosiła 22% i obowiązywała na wszystkich szczeblach łańcucha opisywanej transakcji, a zatem cena sprzedaży brutto między producentem i sprzedawcą (pierwsze i drugie ogniwo w łańcuchu) wynosiła 97,60 zł, a cena sprzedaży brutto między sprzedawcą i konsumentem (drugie i trzecie ogniwo w łańcuchu) wynosiła 122 zł. W przypadku podwyżki stawki podatku VAT o 1%, tzn. z 22 do 23% podatek ten może być przerzucony w całości ze sprzedawcy na konsumenta i wtedy cena brutto towaru będzie wynosiła po podwyżce 123 zł (incydencja całkowita do przodu). Może się też zdarzyć, że podwyżka VAT-u nie będzie przerzucona na konsumenta w całości, tylko w części (incydencja częściowa do przodu). Wówczas cena brutto towaru po podwyżce ceny przez sprzedawcę będzie w przedziale niedomkniętym od 122 do 123 zł brutto – będzie wyższa od kwoty 122 zł, ponieważ nastąpiła incydencja do przodu, ale będzie niższa niż 123 zł, ponieważ nie nastąpiło pełne, tylko częściowe, przerzucenie ciężaru podatkowego.

W przypadku produktów o dużej elastyczności cenowej popytu trudno jest podnieść cenę na rynku. W takiej sytuacji sprzedawca, jeżeli nie przerzuci podwyżki podatku na inny podmiot, będzie musiał sam ponieść ekonomiczny ciężar zapłaty podatku. Jeżeli pokryje sam podwyżkę podatku, to zmniejszy się jego marża. Przed podwyżką podatku VAT sprzedawca uzyskiwał marżę w wysokości

20 zł ($100 - 80 = 20$ zł), cena brutto sprzedaży dla konsumenta wynosiła 122 zł. Po podwyżce podatku VAT z 22 do 23% sprzedawca nie podniesie ceny dla konsumenta i pozostawi ją na poziomie 122 zł, ale będzie musiał zapłacić podatek ze stawką 23%, czyli 22,81 zł [$(122 \times 0,23) \times 1,23^{-1} = 22,81$]. Marża jaką uzyska to 19,19 zł ($122 - 22,81 - 80 = 19,19$). Brak incydencji podatku do przodu sprawi, że marża sprzedawcy spadnie z 20 do 19,19 zł, czyli o 0,81 zł (4,05%).

W takiej sytuacji sprzedawca może starać się przerzucić ekonomiczny ciężar podatku na producenta poprzez obniżenie ceny nabycia produktu. Na przykład, jeżeli w wyniku negocjacji obniży cenę nabycia produktu od producenta o kwotę netto 0,81 zł, to jego marża po podwyżce podatku VAT z 22 do 23% pozostanie nadal na tym samym poziomie, pomimo że nie podwyższy ceny sprzedaży dla konsumenta.

Miernik incydencji podatkowej (M_i) jest sumą procentowego przerzucenia podatku przez podatnika (sprzedawcę) na odbiorcę (konsumenta) oraz procentowego przerzucenia podatku przez podatnika (sprzedawcę) na dostawcę (producenta) (1):

$$M_i = I_p + I_t \quad (1)$$

gdzie:

M_i – miernik incydencji podatkowej,

I_p – procentowe przerzucenie podatku przez podatnika (sprzedawcę) na odbiorcę (konsumenta),

I_t – procentowe przerzucenie podatku przez podatnika (sprzedawcę) na dostawcę (producenta).

Miernik incydencji podatkowej M_i wskaże nam jaki procent podwyżki podatku jest przerzucony na inne podmioty. Przy czym miernik ten składa się z dwóch składników: procentowej miary incydencji podatku do przodu I_p oraz procentowej miary incydencji podatku do tyłu I_t :

$$I_p = \text{strata konsumenta} \div \text{podwyżka podatku} \quad (2)$$

$$I_t = \text{strata producenta} \div \text{podwyżka podatku} \quad (3)$$

Ekonomiczny ciężar podatku bądź podwyżki podatku mogą ponieść trzy podmioty: podatnik (sprzedawca), konsument, producent. Nałożenie podatku ogranicza możliwości gospodarcze podatnika [Brzeziński, Matuszewski 2009, s. 543]. Ekonomiczny ciężar podatku bądź podwyżki podatku można wyrazić kwotowo (nominalnie) bądź procentowo. Ekonomiczny ciężar podatku bądź podwyżki podatku wyrażony kwotowo to różnica między kwotą podatku a stratami konsumenta i producenta (straty konsumenta i producenta pomniejszając stratę podatnika).

Z kolei w ujęciu względnym możemy obliczyć, że strata podatnika spowodowana nałożeniem nowego podatku bądź podwyżką dotychczasowego podatku, to różnica jedności (bądź 100%) i miernika incydencji podatkowej:

$$\text{Procentowa strata podatnika} = 100\% - M_i \quad (4)$$

Miernik incydencji podatkowej będzie mniejszy od 1 (bądź 100%), gdy nie uda się podatnikowi (sprzedawcy) przerzucić całego ciężaru związanego z podwyżką podatku na inne podmioty. Miernik incydencji podatkowej może być też większy od 1 (bądź 100%), gdy przerzucenie podatku na inne podmioty będzie nadmierne i przewyższy wartość podatku.

Przykłady liczbowe zastosowania miernika incydencji podatkowej

W tabeli 1 przedstawiono przykład liczbowy zastosowania miernika incydencji podatkowej, gdy dochodzi do przerzucenia podatku do przodu przez sprzedawcę (podatnika) na konsumenta. W pierwszej części tabeli mamy sytuację przed podwyżką podatku VAT: stawka podatku VAT wynosi 22%, cena sprzedaży między sprzedawcą (podatnikiem) a konsumentem 100 zł netto, czyli 122 zł brutto. Cena między producentem a sprzedawcą (podatnikiem) wynosi 80 zł netto, czyli 97,60 zł brutto. W drugiej części tabeli przedstawiono sytuację po zmianie stawki VAT-u, gdy nastąpiła podwyżka o jeden punkt procentowy, tj. z 22 do 23%. W trzeciej części tabeli obliczono jak zmieniła się cena wraz z podatkiem VAT, koszt zmienny jednostkowy (czyli cena netto, po jakiej sprzedawca kupuje towar od producenta), marża sprzedawcy, kwota podatku VAT.

W kolumnie 3 tabeli 1 znajdują się obliczenia, gdy nie dochodzi do incydencji podatkowej i sprzedawca sam ponosi cały ciężar podwyżki podatku VAT. W kolejnych trzech kolumnach (o numerach od 4 do 6) pokazano jak przedstawiają się ceny, marże i wysokości podatku (kwotowo), gdy sprzedawca przerzuca podwyżkę podatku do przodu na konsumenta, nie obniżając przy tym kosztu zmiennego jednostkowego (czyli, gdy nie dochodzi do jednoczesnej incydencji do tyłu). W przypadku całkowitej incydencji podatkowej do przodu zwiększy się kwota podatku VAT o kwotę 1 zł oraz jednocześnie nie zmieni się marża sprzedawcy. Z kolei, gdy dojdzie do nadmiernej incydencji podatkowej² – kolumna 6

² Przykładem nadmiernej incydencji podatkowej (potwierdzonej w badaniach) może być nadmierne przerzucenie podatku akcyzowego (bądź podobnego) od paliwa [Marion, Muehlegger 2010, s. 19].

Tabela 1

Przykłady liczbowe zastosowania miernika incydencji podatkowej przy przeliczaniu podatku do przodu

Wyszczególnienie		Brak incydencji	Incydencja do przodu		
1	2	3	4	5	6
Przed zmianą	Cena z podatkiem VAT	122,00	122,00	122,00	122,00
	Cena bez podatku VAT	100,00	100,00	100,00	100,00
	Stawka VAT [%]	22	22	22	22
	Kwota VAT	22,00	22,00	22,00	22,00
	Koszt zmienny jednostkowy	80,00	80,00	80,00	80,00
	Marża	20,00	20,00	20,00	20,00
Po zmianie	Cena z podatkiem VAT	122,00	122,50	123,00	125,00
	Cena bez podatku VAT	99,19	99,59	100,00	101,63
	Stawka VAT [%]	23	23	23	23
	Kwota VAT	22,81	22,91	23,00	23,37
	Koszt zmienny jednostkowy	80,00	80,00	80,00	80,00
	Marża	19,19	19,59	20,00	21,63
Zmiany	Zmiana ceny z podatkiem	0,00	0,50	1,00	3,00
	Zmiana kosztu zmiennego jednostkowego	0,00	0,00	0,00	0,00
	Zmiana marży	-0,81	-0,41	0,00	1,63
	Zmiana kwoty podatku	0,81	0,91	1,00	1,37
Miernik incydencji podatku przez sprzedawcę na konsumenta [%]		0,00	55,16	100,00	218,34
Rodzaj incydencji		brak incydencji	częściowa do przodu	pełna do przodu	nadmierna do przodu

Źródło: Opracowanie własne.

– wówczas nie tylko kwota podatku VAT wzrośnie, ale również wzrośnie marża sprzedawcy.

W kolumnie 4 wyliczono, że miernik incydencji podatkowej wynosi 55,16% (tj. 0,50 / 0,91). Oznacza to, że sprzedawca przerzucił ekonomiczny ciężar podatkowy na konsumenta w 55,16%. Nastąpiła częściowa incydencja do przodu. W kolumnie 5 wyliczono, że miernik incydencji podatkowej wynosi 100% (tj. 1,00 / 1,00). Oznacza to, że sprzedawca w całości przerzucił ciężar podatkowy na konsumenta. W kolumnie 6 wyliczono, że miernik incydencji podatkowej

wynosi 218,34% (tj. $3,00 / 1,37$). Oznacza to, że sprzedawca przerzucił ekonomiczny ciężar podatkowy na konsumenta w nadmiarze – w 218,34%.

Tabela 2 zawiera wyliczenia dla incydencji do tyłu, przy jednoczesnym braku przerzucenia podatku do przodu. Analogicznie jak w poprzednim przykładzie, pierwsza część tabeli przedstawia sytuację przed podwyżką podatku VAT, druga część – po podwyżce stawki podatku VAT o jeden punkt procentowy, tj. z 22 do 23%, trzecia część – przedstawia zmiany cen z podatkiem, jak i bez podatku, marż sprzedawcy, kosztu zmiennego jednostkowego, kwoty podatku VAT. Wyliczenia dla braku incydencji przedstawia kolumna 6. Kolumny od 3 do 5 obrazują sytuację, gdy występuje incydencja do tyłu, przy czym w kolumnie 3 mamy

Tabela 2

Przykłady liczbowe zastosowania miernika incydencji podatkowej przy przerzucaniu podatku do tyłu

Wyszczególnienie		Incydencja do tyłu			Brak incydencji
1	2	3	4	5	6
Przed zmianą	Cena z podatkiem VAT	122,00	122,00	122,00	122,00
	Cena bez podatku VAT	100,00	100,00	100,00	100,00
	Stawka VAT [%]	22	22	22	22
	Kwota VAT	22,00	22,00	22,00	22,00
	Koszt zmienny jednostkowy	80,00	80,00	80,00	80,00
	Marża	20,00	20,00	20,00	20,00
Po zmianie	Cena z podatkiem VAT	122,00	122,00	122,00	122,00
	Cena bez podatku VAT	99,19	99,19	99,19	99,19
	Stawka VAT [%]	23	23	23	23
	Kwota VAT	22,81	22,81	22,81	22,81
	Koszt zmienny jednostkowy	77,56	79,19	79,59	80,00
	Marża	21,63	20,00	19,59	19,19
Zmiany	Zmiana ceny z podatkiem	0,00	0,00	0,00	0,00
	Zmiana kosztu zmiennego jednostkowego	-2,44	-0,81	-0,41	0,00
	Zmiana marży	1,63	0,00	-0,41	-0,81
	Zmiana podatku	0,81	0,81	0,81	0,81
Miernik incydencji podatku przez sprzedawcę na producenta [%]		300,00	100,00	50,00	0,00
Rodzaj incydencji		nadmierna do tyłu	pełna do tyłu	częściowa do tyłu	brak incydencji

Źródło: Opracowanie własne.

incydencję nadmierną do tyłu, w kolumnie 4 – incydencję pełną do tyłu, w kolumnie 5 – incydencję częściową do tyłu. W przypadku incydencji częściowej do tyłu – podanej w tabeli 2 – miernik incydencji wynosi 50% (tj. $0,41/0,81$) i oznacza, że sprzedawca (podatnik) w 50% przerzucił ekonomiczny ciężar podatku na producenta. Podwyżka podatku w kwocie 0,81 zł została pokryta w 50% poprzez zmniejszenie marży sprzedawcy, a w 50% poprzez zmniejszenie kosztu zmienego jednostkowego.

Tabela 3 obrazuje incydencję mieszaną, gdzie sprzedawca (podatnik) częściowo sam pokrywa ciężar ekonomiczny podwyżki podatku (w 22,78%), częściowo przerzuca ten ciężar na producenta (w 22,06%), a częściowo przerzuca podwyżkę podatku VAT na konsumenta (w 55,16%).

Tabela 3

Przykłady liczbowe zastosowania miernika incydencji podatkowej dla incydencji mieszanej

Wyszczególnienie		Brak incydencji	Incydencja mieszana
Przed zmianą	Cena z podatkiem VAT	122,00	122,00
	Cena bez podatku VAT	100,00	100,00
	Stawka VAT [%]	22	22
	Kwota VAT	22,00	22,00
	Koszt zmienny jednostkowy	80,00	80,00
	Marża	20,00	20,00
Po zmianie	Cena z podatkiem VAT	122,00	122,50
	Cena bez podatku VAT	99,19	99,59
	Stawka VAT [%]	23	23
	Kwota VAT	22,81	22,91
	Koszt zmienny jednostkowy	80,00	79,80
	Marża	19,19	19,79
Zmiany	Zmiana ceny z podatkiem	0,00	0,50
	Zmiana kosztu zmiennego jednostkowego	0,00	-0,20
	Zmiana marży	-0,81	-0,21
	Zmiana podatku	0,81	0,91
Miernik incydencji podatku przez sprzedawcę na kupującego bądź producenta [%]		0,00	77,22
Rodzaj incydencji		brak incydencji	częściowa mieszana

Źródło: Opracowanie własne.

Miernik incydencji podatkowej (1) wynosi w tym przypadku 77,22%:

$$M_i = I_p + I_t = 55,16\% + 22,06\% = 77,22\%,$$

a ciężar ekonomiczny podwyżki podatku, zgodnie z wzorem (4):

$$\text{Procentowa strata podatnika} = 100\% - M_i = 100\% - 77,22\% = 22,78\%.$$

Wnioski

Przerzucenie podatku na inny podmiot na rynku to reakcja na podwyżkę podatku bądź nałożenie nowego podatku. Zjawisko to można zmierzyć za pomocą miernika incydencji podatkowej.

Miernik incydencji podatkowej składa się z dwóch składników: jeden z nich mierzy jaka część podatku jest przerzucona na dostawców (jednocześnie jest to strata dla dostawcy), a druga część mierzy jaka część podatku jest przerzucona na odbiorców (jednocześnie jest to strata dla odbiorcy).

Z przeprowadzonych badań wynika, że nie zawsze podatnik poniesie ciężar ekonomiczny zapłaty podatku. Racjonalny podatnik będzie się starał przerzucić podatek na inne podmioty. Po pierwsze, podatek może być przerzucony do przodu – wówczas ekonomiczny ciężar podatku będzie przeniesiony w części, całości bądź z nadwyżką na nabywcę towarów lub usług. Po drugie, podatek może być przerzucony do tyłu. W przypadku incydencji wstecz podatnik przerzuca podatek np. na dostawcę towarów bądź usług, na pracowników, obniżając ich wynagrodzenie itp.

Literatura

- ADAMKIEWICZ-DRWIŁŁO H.G., JĘDRZEJEWSKA K.: *Mikroekonomia. Gospodarka rynkowa i podstawy zachowania konsumenta*, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, Gdańsk 2002.
- BRZEZIŃSKI B., MATUSZEWSKI W.: *Ekonomiczne aspekty funkcjonowania systemu podatkowego*, [w:] *Prawo podatkowe. Teoria. Instytucja. Funkcjonowanie*, (red.) Brzeziński B., Dom Organizatora, Toruń 2009.
- FAMULSKA T.: *Teoretyczne i praktyczne aspekty funkcjonowania podatku od wartości dodanej*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Karola Adamieckiego w Katowicach, Katowice 2007.
- HARBERGER A.C., *The incidence of the Corporation Income Tax Revisited*, National Tax Journal, Vol. LXI, No. 2 (June 2008), <http://web.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=4&hid=111&sid=ce49b430-5b2e-4d1f-a9cc-27a21cb3d1fa%40sessionmgr112> (dostęp on-line 23.10.2011).

- MARION J., MUEHLEGGGER E., *Fuel tax incidence and supply conditions*, Journal of Public Economics, 2010, Vol. 95, <http://www.hks.harvard.edu/fs/emuehle/Research%20WP/Marion%20and%20Muehleegger%20-%20Incidence%20and%20Supply%20Conditions.pdf> (dostęp on-line 23.10.2011).
- SOBIECH J.: *Podatki i opłaty publiczne*, [w:] *Finanse publiczne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1995.
- SPIEGEL U., TEMPLEMAN J., TAVOR T., *The effects of excise taxes on non-homogeneous populations*, The American Economist, Vol. 55, No. 2 (Fall 2010), <http://web.ebsco-host.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=7&hid=111&sid=ce49b430-5b2e-4d1f-a9cc-27a21cb3d1fa%40sessionmgr112> (dostęp on-line 23.10.2011).
- SZCZODROWSKI G.: *Polski system podatkowy*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007.
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.).
- WALASIK A.: *Redystrybucyjna funkcja finansów publicznych w ujęciu teoretycznym*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Katowicach, Katowice 2008.

Tax Incidence Index

Abstract

Tax incidence is a rational reaction of taxpayers to taxation. The taxpayer will attempt to shift the tax burden to other market entities. In order to analyze the degree of such shift, it is necessary to be able to measure it.

This publication presents the tax incidence measure as the sum of two components: the percentage of taxation shift from the taxpayer to the recipient and the percentage of taxation shift from the taxpayer to the supplier. This index appears to be a good tool. Its advantages include an ability to measure tax incidence impacts in varying directions, the possibility to combine forward and backward incidence to show incidence against base price levels – that is the differentiation between partial, full and over incidence.

The index which specifies the degree of tax incidence means it becomes an operational value, that is, it becomes measurable. We will be able to predict the effects of taxation more easily, measuring the degree of taxpayers' reaction to taxation.